

Sygn. akt IV CZ 135/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku M. A.
przy uczestnictwie A. A.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 marca 2017 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

1) oddała zażalenie,

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W.
adwokatowi M. S. N. tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu
wnioskodawcy w postępowaniu zażaleniowym kwotę 2700 (dwa
tysiące siedemset) złotych powiększoną o należny podatek od
towarów i usług.**

UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku M. A. z udziałem A. A. o podział majątku wspólnego, Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z 27 października 2016 r. sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia wskazaną w skardze kasacyjnej, ustalił ją na kwotę 75 240 zł 41 gr oraz odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy od postanowienia tego Sądu z 3 grudnia 2015 r.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem wnioskodawca wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

W ocenie skarżącego zażalenie powinno zostać uwzględnione, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie przenosi 150 000 zł, zgodnie z wymaganiem stawianym przez art. 519¹ § 2 k.p.c. Skarżący uważa, że wynika to z faktu, iż w skardze kasacyjnej wnosi o rozliczenie jego udziału w nieruchomości, który powinien wynosić 9/10, czyli odpowiada kwocie 127 350 zł, a także kwestionuje objęcie orzeczeniem działowym kwot 10 600 zł oraz 6.610 zł.

Z poglądem skarżącego nie można się zgodzić, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną musi także uwzględniać treść rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji. W postanowieniu tym Sąd przyznał nieruchomość na wyłączną własność uczestniczki postępowania i zasądził na rzecz wnioskodawcy spłatę w wysokości 70.750 zł, przyjmując równe udziały byłych małżonków w majątku wspólnym. Trafnie więc Sąd Okręgowy uznał, że skoro skarżący kwestionuje sposób podziału tego składnika majątku i żąda ustalenia jego udziału w nieruchomości na poziomie 9/10 wartości nieruchomości, to wartość przedmiotu zaskarżenia musi uwzględniać zasądzoną na jego rzecz spłatę i powinna wyrażać się różnicą między kwotą 127 350 zł (jest to równowartość 9/10 wartości nieruchomości) a zasądzoną na rzecz wnioskodawcy kwotą 70.750 zł. Nawet po doliczeniu do tego kwestionowanych przez skarżącego kwot 10.035 zł i 6.610 zł wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż wymagane 150.000 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.)

Sąd Najwyższy przyznał pełnomocnikowi skarżącego zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na podstawie § 8 pkt 6 w zw. z § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016, poz. 1714).

aj

l.n